

ת"פ 19/66368 - מדינת ישראל נגד אמיר פרדה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 19-02-66368 מדינת ישראל נ' פרדה

לפני כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מאמינה מדינת ישראל
נגד אמיר פרדה
נאשימים

החלטה

מבוא

1. לפני בקשה למתן צו להמצאת מסמכים, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "חס"פ"), במסגרתה עותרת ההגנה לקבל את החומר שלhalb:
 - א. פירוט של מספר תיקי החקירה שנפתחו בעבירה בה מואשם הנאשם, מאז חקיקתה.
 - ב. מתוך התיקים הללו, פירוט לגבי כמות התיקים שנסגרו וUILIT סגירתם, כמות התיקים בה הוגשו כתבי אישום וכמות התיקים בהם נחתמו הסדרים מותנים.
 - ג. פירוט נסיבות סגירתם של התיקים שנסגרו מחוסר עניין לציבור או שנערך בהם הסדר מותנה.

השתלשלות העניינים

2. بتاريخ 27.2.19, הוגש נגד המבוקש כתב אישום, שעלה פי עובדותיו, ביום 18.10.18 בשעה 23:55 או בסמוך לכך, בפרק גנדי בעיר יקנעם, סיפק הנאשם לל.צ., שהוא קטין ליד שנת 2001, כס וודקה, שהיא משקה מסחר. בהתאם, הנאשם הואשם בעבירה לפי סעיף 193א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
3. בישיבת ההקראה ביום 14.5.19 טענה ההגנה כי אין מחלוקת עובדתית, אך קיימות שתי טענות אחרות; האחת לפיה עבודות כתב האישום אינן מגלוות עבריה והשנייה, כי מדובר בזוטי דברים. שתי הטענות נדחו בהחלטתי מיום 12.6.19.

4. שבוע לאחר מכן, הוגשה הבקשה דין.

טיעוני הצדדים

5. **ב'כ המבוקש** טען כי ההגנה שוקלת להעלות טענה של אכיפה בררנית, ולשם כך עליה לקבל את הנתונים המבוקשים, כשהמסלול הפלילי הוא המסלול הרואי לכך. עוד טען ש"נקבע כי לצורך בקשה זו אין צורך בהצגת "ראשית ראייה" לאפליה שכן הבקשה ועודה לאסוף הנתונים". הנתונים דרושים באופן מובהק לביסוס הטענה.

6. **ב'כ המאשימה** התנגד לבקשתו, טען כי הבקשה כללית ורחבה, אינה ממקדת ויש בה כדי להכבד מאד על הטעיה. עוד טען כי על הטוען לאכיפה בררנית מוטלת החובה להניח תשתיית עובדתית מתאימה, והפנה בהקשר זה לע"פ 11/8551 סלכני נ. מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 12.8.12) (להלן: "ענין סלכני"). עם כל ההבנה לקושי לבסס טענה מסווג זה במסגרת בקשה מקדמית כבקשת דין, אין המבוקש פטור לחלוון מרצגת בסיס כלשהו לחשד בדבר סלקטיביות האכיפה. הבקשה אינה מניחה תשובה אף לא לאחת משאלות המפתח שנקבעו בענין סלכני.

דין והכרעה

7. אין חולק כי המסדרת הדינונית, קרי, סעיף 108 לחס"פ, היא המסדרת הולמת, גם בהתאם לע"מ 15/15 2668/15 מדינת ישראל ואח' נ. פרופ' הלל ויס (פורסם במאגרים, 18.11.15), אליו הפנתה הגנה.

8. ההגנה טענה כי בשלב זה אין צורך ולא בהצגת "ראשית ראייה", על מנת לבסס את הבקשה לקבלת נתונים, שהוא יעד ביןים בדרך לשיקילת הגשת בקשה לבטול כתוב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק, מכח אכיפה בררנית.

מדובר בטענה בעלמא שלא נתמכה בפסקה כלשהי.

9. גם טענת הטעיה לפיה פסק הדיון בעניין סלכני קובע כי יש להניח תשתיית עובדתית לטענת אכיפה בררנית, אינה מדויקת. ענין סלכני עוסק בשלב הסופי של טענת האכיפה הברנית כשלעצמה, ולא בשלב הבינוים של איסוף הנתונים, בו אנו מצאים עצם.

10. הקושי הכרוך בביסוס טענה של אכיפה בררנית הוא מובנה וברור. עם זאת, לא ניתן לקבל בקשה שאין בה ولو צל צילה של תשתיית עובדתית. הבקשה בניסוחה הרחב, ובויהותה משוללת ביסוס כלשהו, נראית בבחינת "שלח לחםך על פני המים".

11. הפרטים המבוקשים כשלעצמם הם מקיים ודורים מסת עבודה נכבדת ומורכבת.

12. על יסוד האמור, לאחר שشكلתי את מכלול הנטורנים ואיזנתי ביניהם, אני דוחה את הבקשה.

המציאות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשע"ט, 17 יולי 2019, בהעדר הצדדים.